

можливості для розвитку корупції; тіньові кошти, які вносять дисбаланс у бюджетний процес.

Один з головних прорахунків полягає в тому, що головну роль відведено правоохоронним органам, а не утворенню нової системи інституцій розвиненої економіки, які комплексно охоплювали б усі її сфери. Слід акцентувати увагу на розгортанні через засоби масової інформації широкої пропагандистської та просвітницької діяльності серед громадськості, спрямованої на усвідомлення переваг доброчинності як засади розвитку суспільства, небезпеки негативних наслідків корупції, формування громадської думки щодо необхідності протидії їм.

Нині в Україні успішна протидія корупції можлива тільки за умови наявності належного антикорупційного законодавства, його ефективного застосування відповідними органами державної влади та скоординованості, поінформованості суспільства про здійснення таких заходів, створення антикорупційного суду, підтримки антикорупційних заходів громадянським суспільством.

Танас Інна Русланівна, здобувач ступеня вищої освіти магістр навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: завідувач кафедри економічної безпеки, кандидат юридичних наук, доцент *Герасименко Л. В.*

КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Корупція є одним із чинників, які загрожують розвитку демократії, встановленню правопорядку в державі, соціальній справедливості, дотриманню прав і свобод людини й громадянина.

Держава сприяє активному здійсненню низки заходів щодо запровадження інституційних засад запобігання та протидії корупції в системі державного управління, більшість з яких спрямована саме на виявлення корупційних ризиків у діяльності державних службовців та органах державної влади.

Питання поширення корупції в органах державної влади досліджували С. М. Серьогін, С. С. Серьогін, О. Я. Прокопенко та

ін. Центр політико-правових реформ та Фонд «Демократичної ініціативи», за підтримки Ради Європи, у звіті «Корупційні ризики надання адміністративних послуг та контрольно-наглядової діяльності в Україні» зазначає, що корупційні ризики – це правові, організаційні й інші фактори та причини, які загрожують і стимулюють корупцію у сферах надання адміністративних послуг та контрольно-наглядової діяльності держави.

Із цього приводу В. В. Побережний вважає, що корупційні ризики спричинені відсутністю правового механізму запобігання та розв'язання конфлікту інтересів, що виникає у процесі діяльності посадових осіб, які обіймають виборні посади [1, с. 46]. Корупція як різноаспектне соціальне явище, стверджує С. Ж. Лазаренко, породжує корупційні вияви, що спричинені складними соціально-політичними, соціально-правовими, соціально-економічними, соціально-психологічними явищами в системі державної служби [2, с. 89].

До факторів, що спонукають державного службовця вступити в корупційні відносини, на думку науковців, належать, передусім, недоліки організаційного та нормативно-правового забезпечення державного управління. Тому державна антикорупційна політика має бути спрямована на вдосконалення законодавчої системи та нормативно-правового регулювання.

Корупційні ризики в системі державного управління класифікують за різними критеріями. Відповідно до роз'яснень Міністерства юстиції України від 12 квітня 2011 року «Корупційні ризики в діяльності державних службовців», до них належать: недобросовісність державних службовців, виникнення конфлікту інтересів, безконтрольність з боку керівництва, наявність дискреційних повноважень.

Етично-психологічні та соціально-правові критерії є одним із найвагоміших факторів, що впливають на сумлінність державних службовців під час виконання посадових обов'язків. У міжнародній практиці досить популярним є визначення корупційних ризиків залежно від сфери державного управління. Однак така ідея класифікації лише надає можливість визначити окремі сфери виникнення корупційних ризиків у системі державного управління, а потреба розроблення загальної класифікації цих ризиків досі залишається актуальною.

Усебічне вивчення особливостей корупційних ризиків у системі державного управління є необхідною умовою вдосконалення антикорупційної політики держави. Висвітлення сутності, змісту, причин, визначення класифікації корупційних ризиків сприяє розробленню нових дієвих антикорупційних механізмів у системі державного управління.

Список використаних джерел

1. Побережний В. В. Сутність та причини корупції в системі органів державної влади [Електронний ресурс] / В. В. Побережний. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua>. – Назва з екрана.
2. Лазаренко С. Ж. Суб'єктивні причини поширеності корупції в системі державної служби в Україні [Електронний ресурс] / С. Ж. Лазаренко. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua>. – Назва з екрана.

Чихман Ярослава Володимирівна,
аспірант кафедри судової медицини
Національної медичної академії
післядипломної освіти імені П. Л. Шупика

МОЖЛИВІСТЬ ВИЗНАЧЕННЯ ВИДУ НАРІЗІВ КАНАЛУ СТВОЛА ЗБРОЇ ЗА МОРФОЛОГІЧНИМИ ОСОБЛИВОСТЯМИ ПАСОЧКА ОБТИРАННЯ НАВКОЛО ПОШКОДЖЕНЬ ОДЯГУ

У ХХ столітті були розроблені методи дослідження не тільки металів від куль, гільз, ствола зброї, що утворюються під час пострілу з вогнепальної зброї, а й компонентів згоряння пороху, тобто продуктів пострілу [1, с. 728–730]. Неруйнівним методом дослідження елементного складу нашарувань металів та інших продуктів пострілу є рентгенівський флуоресцентний спектральний аналіз. У випадках дослідження особливостей вогнепальної травми шляхом здійснення цього аналізу постає можливість проводити діагностику ушкодження, ідентифікувати мікрочастинки з ранових каналів, визначати вид снаряда, мікроелементний склад продуктів пострілу, напрямок обертання кулі під час пострілу з нарізної вогнепальної зброї за особливостями відкладання її контактної взаємодії з одягом [2, с. 96–103].